Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

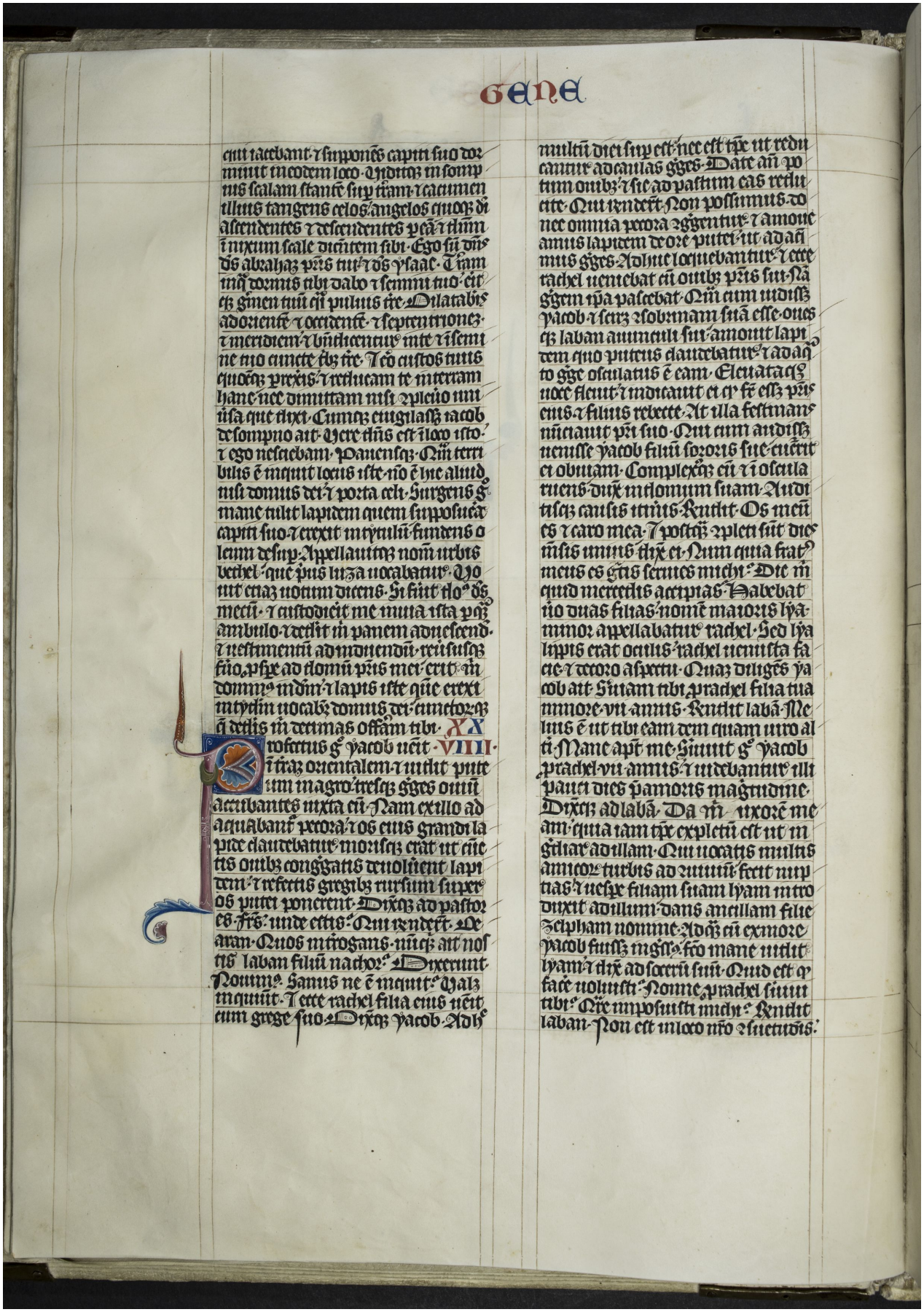

GENE

cum iacebant. Et suponēs capiti suo do-
mmit in eodem loco. Dormiuit in somp
nis scalam stantē super terram. et cacumen
illius tangens celos. angelos quoq; de
ascendentes et descendentes per eā. et dñm
innixum scale dicentem sibi. Ego sū dñ
ds abrahae patris tui. et ds ysaac. Terram
in qua dormis tibi dabo et semini tuo. erit
et q̃ sinen tuū est pulvis terre. Dilatabis
ad orientē. et occidentē. et septentrionē.
et meridiem. et benedicentur in te et in semi
ne tuo omnes tribus terre. Ecce custos tuus
quocūq; pergis. et reducam te in terram
hanc. nec dimittam nisi complevero omne
quod dixi. Cumq; evigilasset iacob
de somno ait. Vere dñs est in loco isto.
et ego nesciebam. Pavensq; Quam terri
bilis est inquit locus iste. non est hic aliud
nisi domus dei. et porta celi. Surgens q̃
mane tulit lapidem quem suppoluerat
capiti suo. et erexit in titulū fundens o
leum desup. Appellavitq; nomen urbis
bethel. que prius luza vocabatur. Vo
vit votum dicens. Si fuerit dūs ds
mecū. et custodierit me in via ista per
ambulo. et dederit mi panem ad vescend.
et vestimentū ad induendū. reversusq;
fuero prospere ad domū patris mei erit dūs
mihi in dm. et lapis iste quē erexi
in titulū vocabit domus dei. cunctorq;
q̃ dederis mihi decimas offerā tibi. XX

Profectus q̃ iacob venit VIIII
in terram orientalem. et vidit puteū
in agro. tresq; greges ovium
accubantes iuxta eū. Nam ex illo ab
aquabant pecora. et os eius grandi la
pide claudebatur. moresq; erat ut cū
cti simul congregati revolverent lapi
dem. et refecto gregibus rursum super
os putei ponerent. Dixitq; ad pastores
fratres. unde estis. Qui respondere
runt. De haran. Quos interrogans. nūcq; ait nos
tis laban filii nachor. Dixerunt.
Novimus. Sanus ne est inquit. Valet
inquiunt. Ecce rachel filia eius venit
cum grege suo. Dixitq; iacob. Adhuc
multū diei superest. nec est tempus ut reduc
cantur ad caulas greges. Date aqm po
tum ovibus. et sic ad pascua eas reduc
ite. Qui respondere. Non possumus. do
nec omnia pecora aggregentur. et amove
amus lapidem de ore putei. ut ad aqm
mus greges. Adhuc loquebantur. et ecce
rachel veniebat cū ovibus patris sui. Na
greges ipsa pascebat. Quam cum vidisset
iacob. et scisset esse matrem suā esse. oves
q̃ laban avunculi sui. amovit lapi
dem quo puteus claudebatur. et adaq̃
to greg osculatus est eam. Elevataq̃
voce flevit. et indicavit ei qr fr esset pa
tris. et filius rebecce. At illa festinan
nūciavit patri suo. Qui cum audisset
venisse iacob filiū sororis suē. cucurrit
ei obviam. Complexūq; eū et osculatus
ducens domum suam. Audi
tisq; causis itinis. Respondit. Os meū
es. et caro mea. Postq̃ impleti sunt die
ñsis mensis. dixit ei. Num quia frater
meus es gratis servies mihi. Dic m̃
quid mercedis accipias. Habebat
no duas filias. nomē maioris lya.
minor appellabatur rachel. Sed lya
lippis erat oculis. rachel venusta fa
cie. et decoro aspectu. Quam diligēs ia
cob ait. Sviam tibi pro rachel filia tua
minore. vii annis. Respondit laban. Me
lius est ut tibi eam dem quam uni de al
ti. Mane apt me. Fecerunt q̃ iacob
pro rachel vii annis. et videbantur illi
pauci dies pro amoris magnitudine.
Dixitq; ad laban. Da m̃ uxorē me
am. quia iam tempus expletū est ut in
grediar ad illam. Qui vocatis multis
amicis. turbis ad convivium fecit nup
tias. et nocte filiam suam lyam intro
duxit ad illum. dans ancillam filie
zelpham nomine. Adq̃ eū exmore
iacob fuisset ingressus. ecce mane vidit
lyam. et dixit ad socerū suū. Quid est q̃
fecisti nobis. Nonne pro rachel servivi
tibi. Cur imposuisti mihi. Respondit
laban. Non est in loco nro consuetudo.